

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾

154 Bir bildiğiniz mi var? Nasıl hüküm veriyor-sunuz?

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾

155 Hâlâ düşünmeyecek misiniz?

أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٥٦﴾

156 Yoksa sizin elinizde açık açık bir fermanınız mı var?

فَاتُوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾

157 Doğru söylüyorsanız, kitabınızı getirin.

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نِسْبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾

158 Allah ile görünmeyen varlıklar, melekler ve cinler arasında da bir hısımlık, bir akrabalık uydurdular. Andolsun melekler ile cinler de, onların hesap yerine ihzarlı getirileceklerini bilirler.

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٥٩﴾

159 Allah, onların yakıştırdıkları şeylerden münezzehtir, yücedir.

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾

160 Allah'ı ilâh tanıyan, candan müslüman, hâlis, samimi kulları böyle yakıştırmalarda bulunmazlar.

فَاتَّكُمُ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾

161 Siz ve taptıklarınız, hâlis kulları inançlarından ve düşüncelerinden ayıramazsınız.

مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ ﴿١٦٢﴾

162 Siz, Allah'a rağmen hâlis kulları inançlarından ve düşüncelerinden ayıramazsınız.

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾

163 Ancak fitrî tercihlerini zâyi ederek, kaynayan köpüren cehenneme savrulup yanacak kimseleri ayırabilirsiniz.

وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾

164 Melekler:

“- Bizim her birimizin, belirli bir makamı var” derler.

وَأَنَا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿١٦٥﴾

165 “- Saflar halinde tesbih ederek dizilenler, emir bekleyenler biziz.”

وَأَنَا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾

166 “- Devamlı tesbih edenler, zikredenler, namaz kılanlar, ibadet edenler biziz, biz.”

وَأِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾

167 Müşrikler kesinkes diyorlardı.

لَوْ أَنْ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦٨﴾

168 “- Eğer yanımızda, önceki ümmetlerinkine benzer bir kitap olsaydı, biz de hâlis kul olurduk.”

لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٩﴾

169 “- Elbette biz de Allah'ı ilâh tanıyan, candan müslüman samimi kullar olurduk.”

فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

170 İşte şimdi onu inkâr ettiler, kâfir oldular. Yakında başlarına gelecekleri öğrenecekler.

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾

171 Andolsun, özgürce sorumluluklarını yerine getirmek üzere peygamberlik görevi ile gönderilmiş kullarımıza, geçmişte verilmiş sözümüz var.

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾

172 Onlar, kesinlikle onlar başarıya ulaşacaklar, zafer kazanacaklar.”

وَأَنْ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾

173 Bizim kurmaylarımız, bizim ordularımız elbette galip gelecekler.

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ ﴿١٧٤﴾

174 Onun için sen, başlarına gelecek sıkıntılarla karşılaşınca kadar, onlardan uzak dur.

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿١٧٥﴾

175 Onların, inkâr edenlerin âkıbetlerinin nasıl olacağına, dünyada uğrayacakları felâketlere iyi bak. Yakında kendileri de görecekler. Akılları başlarına gelecek.

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾

176 Küstahça azâbımızı, acele mi istiyorlar?

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾

177 Azâbımız, bulundukları topraklara ansızın indiğinde, sorumluluk, hesap ve ceza hatırlatılarak uyarılanların, uyarıya kulak asmayanların hali, sabahı, ne kötü olur.

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ ﴿١٧٨﴾

178 Sen başlarına gelecek sıkıntılarla karşılaşınca kadar, onlardan uzak dur.

وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿١٧٩﴾

179 Âkıbetlerinin nasıl olacağını onlara göster. Yakında kendileri de müşkil vaziyette kaldıklarını görecekler, akılları başlarına gelecek.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾

180 Senin Rabbin, kudret ve hükümlü Rabbini, onların yakıştırdıkları şeylerden tenzih ederim.

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾

181 Özgürce sorumluluklarını yerine getirmek üzere peygamberlik göreviyle gönderilenlerin hepsine selâm olsun, selâmette olsunlar, hepsi de selâmete erenlerdendir.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

182 Âlemlerin, bütün varlıkların

Rabbi Allah'a hamdolsun.